

νά μωρῶ νά μεταρσιώνουμαι στους ὠκεανούς
 τῶν ὄνειρων μου στους ὠκεανούς τῆς ἀδελφί-
 νης παρὰ καί ἐδρασίαν

Στό περασμένο σου γράμμα μοῦ γράφεις
 τίς ἰδέες σου γιά ἐκκλησιαστικές μεταρρυθμίσεις,
 γιά μιὰ ἐκκλησιαστική μεταβολή τῶν ἐκκλησιασ-
 τικῶν τῶντων. Συμφωνῶ ἀσπρόστατα, φίλε μου,
 πῶς ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ, ἀρέσκει νά εἶναι
 πνευματική, γιὰτί αὐτό τό ἀσπρόκει ὁ ἴδιος
 ὁ Χριστός στήν ὁμιλία του μέ τήν Λατρεί-
 ῖδα. « Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντες
 ἀδελφόν ἐν πνεύματι καί ἐκκλησιαστική δεικνύσονται. »
 ὅπως εἶπε καί ὁ ἁγιώτατος Πανάγαθος
 αὐτός τῆς ἡμέρας θεμελιώνεται τό
 Χριστιανικό μεγαλεῖο. Ἀλλά ἐπί τῆς μου,
 εἰδική ὡς ἀπόστολος τοῦ ἀδάμ, εἶμεθα
 ντυμένοι τήν ἀδαμαίαν ἀρβύλην, τήν
 φοβερή δίωξι κατόπισε σάρκα, ἔτσι
 καταλήγουμε εἰς τοῦς ἴωους, οἱ ὅσοι εἶναι
 ἴδιοι. ἔτσι χρειάζεται μεράνη ὁρο-
 παρασκευή γιά νά μόνουμε τήν μελα-
 ρίδιον αὐτή, καί χρειάζομαστε καί μεῖς
 μιὰ ἀνώτερη μορφωσι, ὅσοτε ἕνα ἰσχυρόν